

Jaargang 9 | Nummer 34 | uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Perspoex

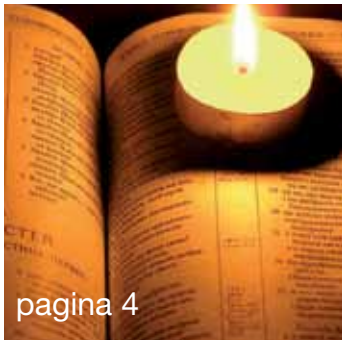

Religie en politiek:
een goede combinatie?

Het geloof is onze kracht

Interview met Arie Slob

Inhoud

Pag. 4 Perspectief zorgt voor vuurwerk op ChristenUnie-congres

Pag. 5 Actie tegen uitval Hoger Onderwijs

Pag. 7 Even voorstellen... de nieuwe bestuursleden

Pag. 8 Christelijke politiek, bestaat dit?

Pag. 10 Perspectief zoekt jou!

Pag. 11 Iedereen gelooft (column)

Pag. 12 Eerlijk leven zonder te geven?

Pag. 14 ChristenUnie op het pluche

Pag. 15 Kredietcrisis in Nederland?

Pag. 16 Hoe verandert een islamitische samenleving je kijk op de islam?

Pag. 18 Interview met Arie Slob

Pag. 20 Op zoek naar gebed en stilte

Pag. 22 Reactie op ontwikkelingshulp

Pag. 24 Colofon

Jongerenavond Brabant groot succes

Door: Gerard André

Een inspirerende avond was het, de afsluitende jongerenavond van Perspectief Brabant. Deze avond in november stond in het teken van 'Staan wij als christenen dienend in de samenleving?' IJmert Muilwijk en Hermen Vreugdenhil (Lid Provinciale Staten voor CU-SGP), waren te gast.

Herman Vreugdenhil stond in de opening van de avond stil bij de rode draad van deze avond: Staan wij als christenen dienend in de samenleving!? De liefde, zoals die beschreven staat in Korinthe, moet volgens hem centraal staan in het werk van de ChristenUnie in de samenleving.

IJmert Muilwijk zorgde voor het volgende stuk van het programma. Na een lange reis (want hij was verdwaald geraakt in Uppel, wat best knap is aangezien dat een boerengat is met net twee straten...) was hij toch nog mooi op tijd. Hij vertelde waarom hij de politiek is in gegaan en waar Perspectief voor staat. Volgens hem kan je juist in een politieke vereniging ervoor zorgen dat er zaken veranderen waar jij je als individu boos over maakt.

Ook leidde hij een debat over de OV-jaarkaart ("Moeten MBO-studenten ook een OV-jaarkaart krijgen") en over Barack Obama ("Zouden jullie in Amerika op Barack Obama gestemd hebben?").

De debatonderwerpen zorgden voor een leuke discussie.

"De Held van Brabant"

Op de jongerenavond van Perspectief Brabant werd ook "De Held van Brabant" uitgereikt. Gerben van Helden, voorzitter van Perspectief Brabant, gaf deze prijs aan de vrijwilligers van de stichting Voedselbank Altena. Voedselbank Altena bestaat uit een groep vrijwilligers die belangeloos een uitermate belangrijke bijdrage leveren aan de vermindering van (verborgen) armoede in de regio. Daarnaast gaan zij de onnodige verspilling van kostbaar voedsel tegen. Perspectief Brabant vindt het erg belangrijk dat dit belangrijke werk onder de aandacht wordt gebracht. Daarom is de Voedselbank Altena uitgeroepen tot "Held van Brabant 2008". De stichting was erg blij met de erkenning.

Rob Favier

Toen was het na de pauze tijd voor het hoogtepunt van de avond: een optreden van cabaretier Rob Favier. Het werd een afwisselend, interactief optreden met veel aandacht voor hoe je als Christen in de samenleving moet staan. Ook werd regelmatig de koppeling met de ChristenUnie gelegd.

Weetje

Niemand van de veertig aanwezigen had al zijn stem uitgebracht voor de waterschappen. Het betoog van Hermen om dit wel te doen, maakte indruk: de helft van de aanwezigen besloot te gaan stemmen op de ChristenUnie.

Tijdens het optreden kregen IJmert en Hermen een echte Bijbelquiz voor de kiezen. Hoewel ze met sommige vragen best wat moeite hadden, slaagden ze toch beide voor het "examen". Kijk voor meer informatie over Rob Favier op www.robfavier.nl. De afdeling Perspectief Brabant kan terug kijken op een druk, maar succesvol jaar en een leuke afsluiting.

Nieuwe afdelingsopzet

Perspectief Brabant heeft gekozen voor een nieuwe afdelingsopzet. Actieve ChristenUnie jongeren zijn schaars in Brabant. De gedachte is dat deze actieve leden beter direct bij de kiesverenigingen van de ChristenUnie actief kunnen worden dan alleen voor Perspectief Brabant. Vervolgens is Perspectief Brabant dan een netwerk van actieve ChristenUnie jongeren in de Provincie dat ervoor zorgt dat actieve leden met elkaar in contact komen en elkaar ondersteunen. Door het nieuwe plan worden acties in samenwerking met de kiesverenigingen opgezet. In 2008 is het al een succes gebleken. Kijk voor meer informatie op www.brabant.perspectief.nu

PerspectieF zorgt voor vuurwerk op ChristenUnie-congres

Op zaterdag 31 januari was het ChristenUnie partijcongres. Voor PerspectieF is dat een mooie gelegenheid om nieuwe dingen aan de orde te brengen. Deze keer stonden Europa, Irak en onderwijs centraal. 's Morgens kwam het Europees verkiezingsprogramma aan de orde. Daarop had PerspectieF een vijftal amendementen (aanpassingvoorstellen) ingediend. Twee van de vijf werden uiteindelijk overgenomen door het bestuur. Naast de amendementen had PerspectieF ook een motie over de aansluiting van de ChristenUnie bij de Europese Volkspartij (EVP) in het Europees Parlement waar vanuit Nederland ook het CDA in zit. Ook die motie werd overgenomen.

De aanwezigen luisteren geduldig naar de moties van PerspectieF

In de middag kwam het echte vuurwerk. PerspectieF's resolutie voor een onderzoek naar de

politieke steun die Nederland aan de inval in Irak verleende stond volop in de picture. PerspectieF heeft daar eerder dit jaar al aandacht voor gevraagd. NOS, RTL en alle grote kranten hadden de oren gespitst. Wat zou er uit komen? Na een betoog van PerspectieF voorzitter IJmert Muilwijk vóór het onderzoek kwam ChristenUnie-senator Egbert Schuurman die tegen de resolutie was. De stemming eindigde op het nippertje tegen een onderzoek. Slechts 18 stemmen verschil!

Ook vroeg PerspectieF aandacht voor de uitval in het hoger onderwijs op het congres. PerspectieF bepleitte eerder al projectsubsidie voor deze zogenaamde tussenjaren. Dit voorstel werd door een ruime meerderheid van de ChristenUnie-leden met gejuich ontvangen. Zie hierover ook een stuk elders in de Perspex.

Houd de ChristenUnie scherp

PerspectieF heeft afgelopen maand de website www.houdchristenuniescherp.nl gelanceerd. Met deze website willen we kijken of de winstpunten die door de ChristenUnie in het coalitieakkoord zijn binnengesleept ook daadwerkelijk verzilverd worden. IJmert Muilwijk, PerspectieF-voorziter: „We zijn blij met de deelname van de ChristenUnie aan deze regering, maar we zijn er nog niet. We willen op de helft van de regeerperiode onderzoeken welke punten door de ChristenUnie zijn verzilverd en waar nog flink de schouders onder gezet moet worden.” PerspectieF gaat onderzoek doen naar de realisatie

van winstpunten op het gebied van alternatieven voor abortus, koopzondagen en het jeugd en gezinsbeleid. Er wordt een 100 dagen tour gemaakt om dit te onderzoeken. De verschillende organisaties waar het kabinet tijdens de 100 dagentour op bezoek kwam worden nu door PerspectieF bezocht. Hierbij wordt gekeken naar de vooruitgang en verbetering in de afgelopen twee jaren. Naast het evaluerende onderzoek start in deze periode ook een onderzoek naar de meningen van kiesverenigingen over de prestaties van de ChristenUnie in het huidige kabinet. Op deze manier houdt PerspectieF de ChristenUnie scherp.

Actie tegen uitval in het Hoger Onderwijs

Eind januari heeft PerspectieF het manifest gelanceerd om de uitval in het Hoger Onderwijs tegen te gaan. Dit alles gebeurde op een spectaculaire manier bij de Evangelische Hogeschool. Onder luid gejuich sprong een eerste student met een manifest naar beneden en kwam met behulp van een outdoor organisatie veilig aan op de grond. Dit manifest werd overhandigt aan de directeuren van de Evangelische Hogeschool, de Vrije Hogeschool en de Wittenberg. Hierna sprongen nog meer

studenten van de betrokken scholen naar beneden. Alle aanwezigen genoten zichtbaar van het spektakel en de goede sfeer die er hing. Nadat alle studenten hadden gesprongen was er alle gelegenheid om onder het genot van een kop koffie na te praten met elkaar. Ook hiervan werd goed gebruik gemaakt. PerspectieF kijkt terug op een gelaagde actie. Voor het manifest kun je terecht op www.perspectief.nu.

EH-studenten springen tegen uitval Hoger Onderwijs, ook de bestuursleden van perspectieF wagen de sprong.

Hans van Baalen 'Engel van het jaar'

VVD-kamerlid en beoogd fractievoorzitter in het Europees Parlement Hans van Baalen is door PerspectieF uitgeroepen tot Engel van het jaar. Hij krijgt deze onderscheiding vanwege zijn voortdurende inzet voor mensenrechten en in het bijzonder de positie van onderdrukte christenen. De 'Engel van het jaar-award' is een prijs voor de politicus die zich het afgelopen jaar heeft ingezet voor christelijke idealen en zelf geen vertegenwoordiger is van een traditioneel

christelijke partij. Eerder wonnen Hans Wiegel, Marianne Thieme en Jeroen Dijsselbloem de prijs. PerspectieF-voorzitter IJmert Muilwijk roemt Van Baalen om het opkomen voor mensenrechten. Van Baalen stelde Kamervragen over de positie van christenen in Indonesië, het oppakken van 110 christenen in Eritrea en geweld tegen christenen in Noord-Irak en India. Ook vroeg hij onder andere om aandacht voor de arrestatie van bijna honderd christenen door de

autoriteiten in Laos en over de mishandeling van de Palestijnse journalist Mohamed Omer door Israëlische grenswachten. IJmert Muilwijk: „Terwijl veel kamerleden zich alleen bezig hielden met mensenrechten in Tibet en China rondom de Olympische Spelen maakte Van Baalen zich zorgen over de mensen die geen stem hadden. Hij is daarmee een redder van mensen in nood. Daarom is hij voor ons de 'Engel van het jaar'.

Fellowsprogramma van start

In januari is de aftrap gegeven van het ambitieuze fellowsprogramma van het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie en PerspectieF. Dit gezamenlijke initiatief is samen met de Kaderschool van de ChristenUnie startte in de Nieuwe Kerk te Amsterdam. De Nieuwe Kerk is de plek waar Abraham Kuiper op 20 oktober 1880 zijn rede over de soevereiniteit in eigen kring heeft gehouden. Deze rede staat samen met andere klassieke teksten centraal in het fellowsprogramma. Op deze historische plaats ging minister Rouvoet met de 'fellows' in

gesprek over de kern van christelijke politiek en hoe dat bij hem gevormd is.

Het fellowsprogramma gaat een jaar lang 16 ambitieuze jonge christenen opleiden in de christelijke sociale denktraditie van de ChristenUnie. De fellows gaan aan de gang gaan met klassieke werken van Calvijn en Althusius en maken studie van studie van het werk van Groen van Prinsteren. Aan het einde van het programma zullen de 'fellows' een essay schrijven waarin zij een actueel onderwerp koppelen aan één van de klassieke werken.

Er is grote belangstelling binnen de achterban van de ChristenUnie en PerspectieF om meer verdieping over de christelijk sociale wortels van de partij. Directeur Gert-Jan Segers van het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie: "Revoluties zijn vaak in kleine groepen ontstaan, de verwachtingen van jullie zijn hoog" is wat hij de deelnemers voor hield. Of het daadwerkelijk tot een revolutie leidt is afwachten. Het programma loopt tot 14 december 2009 en er zijn al gesprekken gaande voor een tweede versie in september 2009.

Om de tafel tegen eenzaamheid

PerspectieF organiseerde onlangs een gesprek met verschillende betrokkenen uit het werkveld over sociaal isolement. Dit gesprek vond plaats in de gemeente Rotterdam waar verschillende experimenten rond preventie van eenzaamheid worden gedaan. De jongeren willen hiermee onderstrepen dat verschillende organisaties samen nog eens goed kijken hoe er samengewerkt kan worden om tot een oplossing van dit probleem te komen.

Sociaal isolement is een groot onderschat probleem. Dat werd wel duidelijk uit het gesprek met verschillende belangrijke mensen op het gebied van eenzaamheid. Ruim één miljoen mensen in Nederland leven in een sociaal isolement. Anja Machielse weet waar ze over praat. Ze doet al jarenlang onderzoek naar sociaal isolement. Ze kent de schok-

kende verhalen. Mensen weten niet uit het isolement te komen. In het gesprek wordt al snel duidelijk dat ook veel mantelzorgers eenzaam zijn. ChristenUnie Tweede Kamerlid Cynthia Ortega schrikt als er door Jenny Zwijnenburg van Charlois Welzijn wordt verteld dat veel mantelzorgers door de intensieve hulp die ze geven aan een dierbare zelf totaal in een sociaal isolement leven. Dit is een groep mensen die zwaar belast worden met een belangrijke taak, maar daardoor niet meer in staat zijn om andere contacten te leggen.

Het was een gesprek in een unieke setting. PerspectieF was namelijk te gast bij Van HarteResto in Rotterdam. Een goed initiatief om verschillende mensen met elkaar in contact te brengen. Het middel: een maaltijd. Mensen uit de buurt kunnen een hele voordelige maaltijd krijgen.

Je maaltijd reserveer je, je plaats niet. Dit zorgt er voor dat je met onbekende mensen aan tafel zit en nieuwe contacten kunt leggen. Eén van de manieren om eenzaamheid te bestrijden. De PerspectieF-bestuursleden schuiven deze avond ook aan en laten zich de maaltijd goed smaken. In de keuken wordt de maaltijd onder de bezielende leiding van Arcan Ates bereid. Hij houdt het Van HarteResto Restaurant in Rotterdam draaiende, en dat doet hij met verve. De aanwezigen bij het gesprek zijn het er snel over eens. Hier ligt een taak voor de overheid. Maar ook elk individu heeft een verantwoordelijkheid. Er is een mentaliteitsverandering nodig in Nederland. Omkijken naar je buurman zou vanzelfsprekend moeten zijn

Even voorstellen

Hoi! Mijn naam is **Esther Kruijsbergen** en ik ben negentien jaar oud. Ik woon in Hoevelaken, een klein dorpje vlakbij Amersfoort. Op dit moment ben ik derdejaarsstudent Communicatie aan de Christelijke Hogeschool Ede. Ik ben een veelzijdig persoon en ik doe veel dingen op het gebied van sport en ouderenzorg. Maar ik wil breder inzetbaar zijn. Daarom heb ik besloten om mij ook in te willen zetten voor Perspectief.

Ik ben al enige tijd politiek geïnteresseerd, maar ik wilde me pas gaan inzetten voor een partij als ik daar voor honderd procent achter kon staan. Dit heeft geresulteerd in Perspectief. Ik wil betrokken zijn omdat ik het belangrijk vind dat ook christelijke jongeren een stem hebben in de samenleving. En om nou niet te vervallen in loze woorden en gedachtes heb ik besloten om me actief in te zetten voor Gods koninkrijk. Ik wil niet direct politiek actief zijn maar wel mijn ondersteuning bieden. Ik hoop dat ik mijn plekje kan vinden in de komende paar jaar en dat ik een fijne en vooral gezegende tijd tegemoet ga bij Perspectief.

Gerard André stelt zich voor
Mijn naam is Gerard André en ik woon in het altijd pittoreske Dronten. Met mijn 19 jaar zit ik in het vierde jaar van een technische MBO opleiding in Harderwijk. Wanneer je je ooit afgevraagd hebt hoe je televisie of mobieltje werkt aan de binnenkant dan moet je bij mij zijn. Dat hoop ik allemaal geleerd te hebben als ik volgend jaar mijn diploma ontvang.

Als lokale Perspectief'er ben ik al ruim een jaar actief lid van Perspectief. In november vorig jaar heb ik de aftrap gegeven voor een lokale afdeling van Perspectief in Dronten, waar we nu met erg veel plezier onze plek gevonden.

Binnen Perspectief zal ik de lokale afdelingen onder mijn hoede gaan nemen. Komende tijd zullen we proberen nog meer afdelingen op te richten, o.a. in de grote steden waar we nu nog niet zo goed vertegenwoordigd zijn. Ook de bestaande afdelingen willen we uiteraard behouden en professionaliseren, door een nog betere ondersteuning en meer betrokkenheid vanuit het landelijk bestuur. Dit laatste is voor mij erg belangrijk, op de contacten tussen werkgroepen, commissies en andere lokale afdelingen van Perspectief kunnen we nog veel meer inzetten.

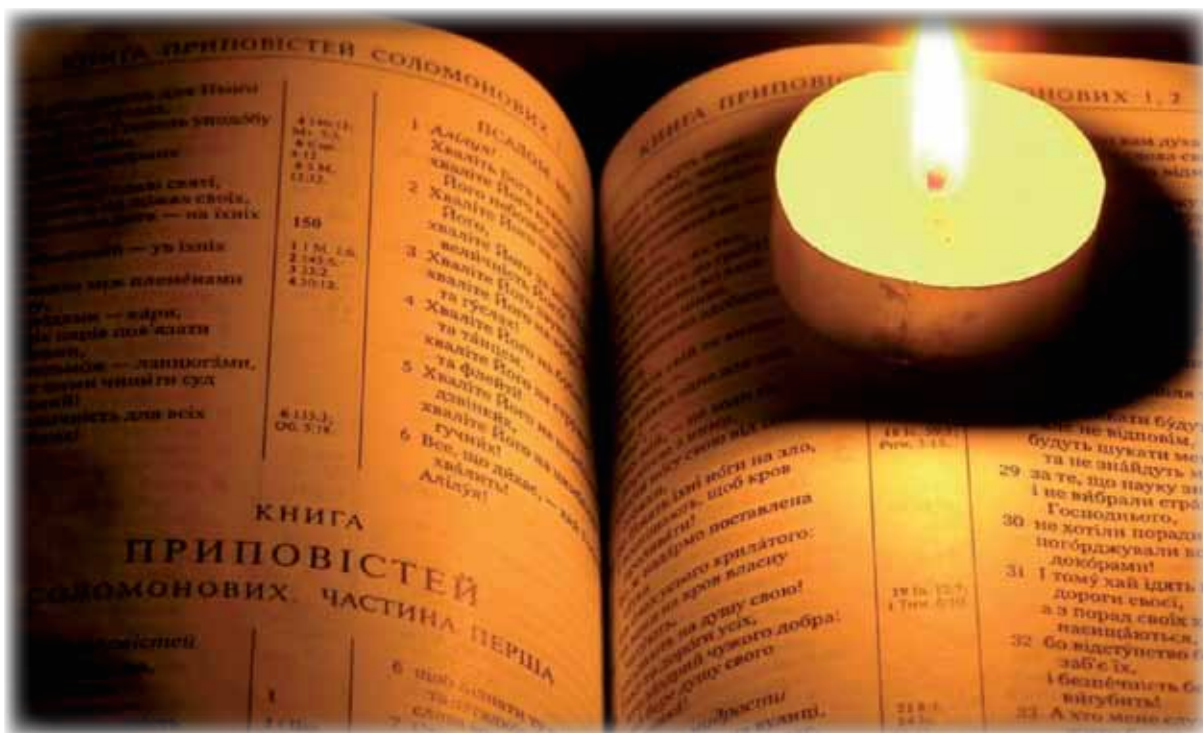
Linda van Gaderen stelt zich voor
Als bestuurslid politiek zal ik me voornamelijk bezig houden met ruimte & mobiliteit, binnenland & justitie en economie. Zelf studeer ik milieukunde op de van Hall Larenstein Hogeschool te Leeuwarden. Het is een heerlijke diverse opleiding met niet alleen modules over milieuvervuiling of mestoverschot maar ook ruimte in stad en land, energie, klimaat, economie en

ga zo maar door. Oorspronkelijk kom ik uit het prachtige stadje genaamd Brielle op de Zuid-Hollandse eilanden. Ik ben zo goed als opgegroeid in een pinkstergemeente daar in de buurt waar ik me compleet thuis voel en dus nog steeds lid van ben. Doordat ik voor mijn studie zo ver weg ben gaan wonen kan ik helaas niet wekelijks in mijn thuisgemeente zijn, maar ik wordt met veel liefde als gast verwelkomd in een volle-evangelie gemeente in Leeuwarden. Ik hoop in de komende tijd als bestuurslid in eerste instantie te verdiepen in wat er al aan kennis en ervaring aanwezig is. Vervolgens zal ik me volledig inzetten om binnen de werkgroepen te motiveren, te helpen (indien nodig) bij het knopen doorhakken en met actuele onderwerpen en acties in teamverband bezig te gaan.

Achtergrond

Christelijke politiek: bestaat dit?

Door: Eva van Soest

Christelijke politiek direct uit de bijbel? (bron: Christian-wallpaper.com)

Als de ChristenUnie in het nieuws komt, gaat het vaak over het homohuwelijk of abortus. Blijkbaar worden deze standpunten door de media vooral met christelijke partijen geassocieerd. Maar gaat het niet om veel meer standpunten? En wat maakt politiek nu specifiek christelijk of niet-christelijk?

De invoering van de euro, wel of geen Europese grondwet,

de identificatieplicht. Het lijken issues waarvan je niet zo een-twee-drie kunt zeggen wat hét christelijke standpunt is. De Bijbel is geen politiek handboek, waar je rechtstreeks allerlei opvattingen aan kunt ontleen. Wat wel opvalt in de Bijbel als het gaat over de overheid is Romeinen 13. Paulus schrijft daar dat de overheid het zwaard niet voor niets voert, dat zij degene die het slechte doet moet straffen en bij onrecht moet ingrijpen. De overheid staat volgens Paulus in dienst van God en is bedoeld

voor ons welzijn. Hieruit zijn echter nog geen concrete politieke maatregelen af te leiden. De Bijbel is in eerste instantie dan ook een boek dat gaat over wie God is, hoe Hij met mensen omgaat en het geeft handreikingen voor een christelijk leven. Er staan geen of weinig concrete tips in voor overheden. Dat maakt het dus ook lastig om over christelijke of bijbelse politiek te praten. Vandaar ook dat minister Donner ooit heeft gezegd dat hij het gevaarlijk vindt om iets christelijke politiek te noemen.

Achtergrond

Christelijke politiek?

Maar betekent het feit dat de Bijbel geen overheidsbeleidplan is dat je niet meer van christelijke politiek kunt spreken en christelijke politieke partijen overbodig zijn? Ik denk het niet. Je kunt politiek bedrijven met als basis het voorbeeld van Jezus en de leefregels die de Bijbel ons geeft en die goed zijn voor een samenleving. In de Bijbel wordt veel nadruk gelegd op de waarde van elk menselijk leven. Het leven is immers door God geschonken.

De Bijbel is geen politiek handboek

En verder: zorg voor de zwakkeren in de samenleving die het niet op eigen houtje redden, leef verantwoordelijk en zorg voor de schepping. Dat zijn punten die je wél praktisch kunt toepassen in de politiek. In de kerk is diaconie ingesteld om de minder bedeedden te helpen. Maar lang niet alle mensen zijn lid van een kerk en de kerk heeft dus ook niet het overzicht over wie er werkelijk arm is en steun nodig heeft. Het is heel waardevol dat de overheid hierin haar verantwoordelijkheid neemt, bijvoorbeeld door (tijdelijk) uitkeringen te verstrekken aan mensen die niet in staat zijn om te werken, zoals gehandicapten of psychisch zieken, en te proberen om deze mensen een gepaste baan toe te wijzen. Verder zal een christelijke partij zich inzetten voor het zo min mogelijk vervuilen van het milieu, Gods schepping!

De overheid is bedoeld voor ons welzijn

Visie

Opvallend is dat over de waarde van het menselijke leven de standpunten nogal verschillen bij politieke partijen. Elke partij in Nederland erkent de gelijkheid of gelijkwaardigheid van mensen en dat zij hetzelfde behandeld dienen te worden. Maar alleen de christelijke partijen willen het 'recht' op abortus afschaffen, omdat zij menen dat leven van God komt en je zelf niet zomaar mag beslissen om dit leven te doden. Hieruit blijkt dat de achterliggende visie op de waarde van het leven en van een mens van groot belang is. Geloof je dat leven pas leven is op het moment dat het geboren is? Of is elk beginnend leven door God bestuurd en waardevol?

Bewogenheid

De achterliggende visie op de mens in de wereld is dus belangrijk voor een politieke partij. Geloof je dat het leven hier op aarde het enige is en dat je er zo veel mogelijk uit moet halen? Dan is het logisch dat een partij standpunten heeft waarin mensen zo min mogelijk ingeperkt moeten worden in hun vrijheden, waarin iedereen doet wat hij zelf graag wil en waarin alles moet kunnen. Een christelijke partij onderscheidt zich juist hiervan door te benadrukken hoe belangrijk sommige waarden zijn voor een maatschappij, zoals de waarde van het gezin en het belang van

een opvoeding, waarbij ouders samen om hun kinderen heen staan en de tijd voor ze nemen. Daarbij mag ook best genoemd worden dat scheidingen (hoe pijnlijk vaak ook voor de ouders zelf) toch ook een negatief effect hebben op kinderen en jongeren. Een door de overheid aangeboden huwelijkskursus voor ouders die op het punt staan om te scheiden is daarom zeker geen slecht idee. Hoewel dat soms als betuttelend wordt ervaren, blijkt hieruit juist een grote bewogenheid met mensen!

De visie op de mens in de wereld is belangrijk voor een partij

Christelijke politiek zou dan ook gekenmerkt moeten worden door een grote bewogenheid voor iedereen, onafhankelijk van seksuele geaardheid. En verder zou de waarde van het leven centraal moeten staan, met extra aandacht voor de zwakkeren in de samenleving. Ook spelen het zorg dragen voor en het behouden van Gods schepping een belangrijke rol. Met als doel het rechtvaardiger maken van de samenleving. Hiermee wordt uiteindelijk een bijdrage geleverd aan het Koninkrijk van God!

Vacatures

Commissie promotie en ledenwerving

De commissie promotie en ledenwerving is een belangrijk onderdeel van Perspectief. Dit team zorgt er namelijk voor dat nieuwe leden Perspectief weten te vinden. Als lid van deze commissie organiseer jij promotieactiviteiten op grote festivals zoals Soul Survivor en het Flevofestival. Dit betekent dat er een mooie stand wordt ingericht en dat met ludieke acties de aandacht op Perspectief wordt gevestigd. Maar ook op andere manieren, zoals bijvoorbeeld met een spetterende promotietour langs verschillende steden probeer jij Perspectief onder de aandacht te brengen.

Wij zoeken personen die:

- Organisatietalent hebben
- Goed kunnen samenwerken
- Creatief zijn
- Andere mensen kunnen enthousiasmeren voor Perspectief

Wij bieden:

- Samenwerking in een leuk team
- Onkostenvergoeding
- Veel ruimte voor eigen creatieve ideeën
- Cursussen om jezelf te ontwikkelen
- Mogelijkheid om op kosten van Perspectief festivals te bezoeken

Je kunt solliciteren door een brief en CV te sturen naar Wouter Kremer, communicatie@perspectief.nu. Of bel 06 1590 6938

Werkgroepleden Ruimte en Mobiliteit

De werkgroep Ruimte en Mobiliteit zoekt versterking. Centraal binnen deze werkgroep staat het streven naar een duurzame opzet van de ruimtelijke ordening, het verbeteren van de bereikbaarheid en een zorgvuldig waterbeheer.

De creatieve ideeën van de werkgroep worden omgezet in opinieartikelen, moties, resoluties en voorstellen aan het bestuur. Daarnaast houdt de werkgroep de Tweede Kamer fractie scherp in de gaten. Als je lid wordt van de werkgroep dan heb jij ook de mogelijkheid om hier aan mee te werken. Per maand komt de werkgroep één keer bijeen om de plannen en activiteiten te bespreken.

Wij zoeken jongeren die:

- Lid zijn van Perspectief
- Een paar uur per week kunnen vrijmaken
- Actief aan de slag gaan
- Goed kunnen samenwerken
- Kennis hebben van ruimtelijke ordening, volkshuisvesting, mobiliteit of waterbeheer

Wij bieden:

- Verdieping in onderwerpen die jij interessant vindt
- De mogelijkheid om je vaardigheden verder te ontwikkelen
- Ruimte voor eigen initiatief en inbreng
- Invloed op de politieke standpunten van Perspectief
- Betrokkenheid bij projecten van Perspectief

Je kunt solliciteren door een brief en CV te sturen naar Linda van Garderen, politiekbinnenland@perspectief.nu. Of bel 06 2529 9976

Assistent voorlichter

Perspectief is regelmatig zichtbaar in de media. Acties rondom eenzaamheid, schooluitval staan volop in de aandacht. Het bestuurslid Communicatie werkt samen met de bestuursleden Politiek en de werkgroepen samen om zo veel mogelijk aandacht te krijgen voor de standpunten van Perspectief. Om dat professioneler aan te kunnen pakken is Perspectief op zoek naar een assistent voorlichter. Samen met het bestuurslid Communicatie ga je aan de slag om de politieke boodschap van Perspectief uit te dragen. Je schrijft persberichten, maakt een knipselkrant en assisteert werkgroepen en bestuursleden bij mediaoptredens.

Wij zoeken jongeren die:

- Die lid is zijn Perspectief
- Gevoel hebben voor actualiteit en hier snel op in kunnen springen
- Die van aanpakken weten
- Goed kunnen samenwerken
- En graag nieuwe contacten legt.

Wij bieden:

- Een uitdagende functie in het hart van de politiek
- Onkostenvergoeding
- Goede begeleiding en ruimte op jezelf te ontwikkelen

Je kunt solliciteren door een brief en CV te sturen naar Wouter Kremer, communicatie@perspectief.nu. Of bel 06 1590 6938

Commissie Maatschappelijke Bewustwording

De commissie maatschappelijke bewustwording zorgt er voor dat we onze maatschappelijk "plicht" ook in de praktijk volbrengen. Deze commissie brengt bezoeken aan scholen en studentenverenigingen om hen te vertellen over politiek, wat je ermee kunt en hoeveel invloed politiek op je leven heeft. Deze commissie is nog niet zo oud. Hierdoor ligt nog lang niet alles vast waardoor je veel vrijheid hebt om deze commissie vorm te geven. Binnen de commissie zijn we op zoek naar een voorzitter die de kar kan trekken. Daarnaast is hij/ zij er verantwoordelijk voor om vergaderingen te plannen en het contact met het bestuurslid intern te onderhouden. Daarnaast maakt hij/ zij deel uit van het politieke beraad van Perspectief. Naast een voorzitter zijn we ook op zoek naar iemand die wil meedenken in de commissie en mee wil gaan langs scholen.

Wij zoeken jongeren die:

- Die lid is zijn Perspectief
- Hun organisatietalent in de praktijk willen brengen
- Feeling hebben met jongeren
- Goed kunnen samenwerken
- Andere graag iets willen vertellen
- Bereid zijn om 3-6 uur per week te investeren in Perspectief

Wij bieden:

- Veel uitdaging
- Veel vrijheid om de functie zelf in te richten
- Veel zelfstandigheid
- Veel leuke contacten, zowel binnen als buiten Perspectief

Iedereen gelooft

Ghandi zei ooit: "Wie religie en politiek wil scheiden, heeft van beide niets begrepen." Dit lijkt een waarheid als een koe. Zestig jaar na zijn dood zijn er helaas nog steeds veel mensen die hier niet aan willen. Sterker nog, met de ChristenUnie en het CDA in één kabinet zijn de tegen geluiden sterker dan ooit. Betutteling, Spruitjeslucht en Christen fundamentalisme. Maar wat is er van waar?

De grootste kritiek op religie in de politiek is dat het vrijheid inperkt van niet-gelovige. De ChristenUnie zou waarden op willen leggen. "Terug naar de jaren vijftig". Oei. Dat klinkt serieus. Maar wat wordt daar nu eigenlijk mee bedoeld? Wat willen we opleggen? Christelijke waarden zijn zaken die wij belangrijk vinden. Solidariteit tussen rijken en armen en beschermwaardigheid van ieder leven zijn goede voorbeelden. Niet al die waarden hoeven door de overheid gewaarborgd te worden. Maar in sommige gevallen moeten mensen tegen zichzelf of de ander beschermd worden. Gek genoeg is een gordel om de auto geen betutteling en jeugdbeleid wel? Er wordt met twee maten gemeten. Is er binnen christelijke politiek geen ruimte voor

andersdenkenden? Nee, integendeel. In het christendom staat tolerantie centraal. Een politicus is geen dominee. Dit besef begint ook door te dringen bij de SGP. Zij hebben onlangs besloten niet meer het woord 'theocratie' te gebruiken. Een goed teken wat mij betreft. Je kunt als Christen geen recht op eisen wat je anderen ontzegt.

Iedereen gelooft uiteindelijk. We hebben allemaal overtuigingen over goed en kwaad, waarheid en onwaarheid, over oorsprong en zin van het leven, die uiteindelijk niet wetenschappelijk te bewijzen zijn. Gek genoeg trappen sommigen op de rem wanneer dit geloof op een godsdienst is gefundeerd. Waarom mag een politicus niet naar voren brengen wat hem of haar werkelijk beweegt? Openheid over onze zinbronnen is juist een belangrijk onderdeel van het democratische debat omdat je dan weet waar iemand uiteindelijk voor staat.

Niemand kan zijn of haar geloofsopvattingen thuislaten. Geloof kun je niet uitdoen als een jas. Niemand kan zijn meest basale opvattingen achter de voordeur laten. Kortom, politiek is geloof.

voorzitter IJmert Muilwijk

Regionale contact personen (5)

Als regionaal contactpersoon heb je ongeveer 5 lokale afdelingen onder je hoede, waarvan er maximaal 2 in oprichting zijn. Dat houdt in dat je regelmatig contact hebt met de afdelings- voorzitters in jouw regio, en dat je inspirerende en enthousiasmerende taak hebt richting de afdelingen. Je zet de afdelingen aan tot actie en wijst hen op alle ondersteunende mogelijkheden die Perspectief heeft. Ook draag je zorg voor de continuïteit binnen een afdelingsbestuur. Je wordt lid van de commissie Afdelingen, waarin de penningmeester Afdelingen, het bestuurslid Afdelingen en de andere regionaal contactpersonen deel van uitmaken.

Daarnaast ga je actief op zoek naar mogelijkheden om in jouw regio nieuwe afdelingen op te richten. Dit doe je in samspraak met het bestuurslid Afdelingen. In de nieuw opgerichte afdeling neem je een voortrekkersrol in het samenstellen van een volwaardig afdelingsbestuur, en je ondersteunt bij het organiseren van de eerste activiteit.

Wij zoeken jongeren die:

- Ongeveer 3 uur in de week beschikbaar zijn
- Sterke netwerkers zijn
- Vrijwilligers kunnen aansturen en enthousiasmeren
- Ervaring hebben met een lokale afdelingen (geen voorwaarde, wel een pré)

Wij bieden:

- Een uitdagende functie
- Veel zelfstandigheid
- Veel afwisselende contacten binnen Perspectief
- Ruimte voor eigen initiatief en ideeën

Je kunt solliciteren door een brief en CV te sturen naar Gerard Andre, afdelingen@perspectief.nu. Of bel 06 1590 6941

Eerlijk leven zonder te geven?

Door: Sietske Broekhuizen

Vreemd eigenlijk. We laten elke maand een x bedrag afschrijven voor de minderbedeelden elders in de wereld maar tegelijkertijd kopen we producten waarvoor diezelfde mensen elders op de wereld uitgebuit worden. Aan veel voedsel, kleding en zelfs aan onze mobieltjes zit een luchtje. Hoe kunnen wij met ons koopgedrag de wereld verbeteren? En kunnen we die maandelijks afschrijving naar het goede doel dan vaarwel zeggen?

Daar doe ik niet aan mee

De meeste christenen hechten waarde aan een christelijke levensstijl: we zijn aardig tegen onze buurman, verdienen ons brood door hard te werken en gooien een royale gift in elke collectebus die onze voordeur passeert. Jonge kinderen laten werken in gevaarlijke mijnen? Daar doen wij niet aan mee! Of toch wel? Frank Mulder is van Time to Turn, een organisatie die zich bezighoudt met het promoten van een rechtvaardige en duurzame levensstijl. Hij vertelt dat bijna iedereen in Nederland meewerkt aan oneerlijke arbeid: "Tenminste als je een mobieltje bezit." Vrijwel alle mobieltjes komen uit dezelfde fabrieken in Azië, fabrieken met slechte werkomstandigheden, die hun

grondstoffen halen uit mijnen met nog slechtere werkomstandigheden: "De arbeiders sjuouwen de hele dag met zakken erts van 20 kilo voor een loon van een paar dollars per dag." Ook kinderen worden ingezet: "Het komt nog al eens voor dat een van die kinderen in een put op het mijnterrein valt en omkomt."

Ver van mijn bed show

Niet alleen mobieltjes zijn 'besmet' ook veel andere producten die we allemaal gebruiken zijn niet eerlijk gemaakt. Veel chocolade is bijvoorbeeld 'fout'. Een ver van mijn bed show is het dus allerminst. "Gelukkig zijn er alternatieven," vertelt Frank: "je kunt letten op keurmerken, bijvoorbeeld Max Havelaar voor voedsel en MADE-BY voor kleding." Ook eigen initiatief levert wat op, op internet kun je bijvoorbeeld veel informatie vinden over de producten die je koopt. Ook zie je steeds vaker merken en winkels die zich richten op fair-trade producten.

Allemaal mooi en aardig, maar is dat eerlijk leven niet veel te duur voor jongeren? "Dat is eigenlijk hetzelfde als een dief die vraagt 'is het duur om niet te stelen?'" reageert Frank: "We halen heel veel producten uit ontwikkelingslanden waar we te weinig voor betalen, dus het zou best eens wat duurder mogen worden." Eerlijke producten hoeven niet veel duurder te zijn. Het grootste deel van de prijs die je in de win-

kel betaalt voor je spijkerbroek, leg je neer voor de bekende naam. Een eerlijke spijkerbroek zul je niet in elke H&M vinden, maar veel duurder is hij ook niet.

Eerlijke regels

De producten zelf zijn niet het enige waaraan een luchtje zit. Ook de regelgeving is niet altijd rechtvaardig. De overheid subsidieert sommige producten door middel van bijvoorbeeld een exportsubsidie, waardoor ze voor een lagere prijs verkocht kunnen worden in het buitenland. Voor de producten die geïmporteerd worden in Nederland moet vaak een importheffing betaald worden. Hierdoor komt het voor dat een product dat in een ander land goedkoper geproduceerd wordt, toch voor een hogere prijs in de Nederlandse schappen terecht komt. Andersom kan je in derde wereld landen vaak Europese producten kopen die door subsidie zo goedkoop zijn dat de producten uit eigen land hier nauwelijks mee kunnen concurreren. Zo werd de eens zo bloeiende melkindustrie in Jamaica weggeconcurrerd toen het land in 1992, gedwongen door de Wereldbank, haar grenzen openstelde voor de melkimport. Het goedkope Europese melkpoeder stroomde binnen, terwijl de Jamaicaanse boeren regelmatig hun verse melk weg moesten gooien omdat er geen markt voor was.

Is de wereld wel zo eerlijk verdeeld? (bron: creativecommons.org)

Soms worden Europese en Amerikaanse goederen ‘gedumpt’ op de buitenlandse markt. Door de subsidies kunnen vooral Europese en Amerikaanse bedrijven hun overtollige producten zo goedkoop, vaak onder de productieprijs, op een buitenlandse markt brengen dat de handelskansen voor andere landen worden uitgeschakeld. Een bekend voorbeeld hiervan is het dumpen van suiker. Elk jaar subsidieert de EU de suikerproductie met 819 miljoen euro. Hierdoor ontstaat overproductie en dumping. Het dumpen zorgt ervoor dat andere landen hun suiker niet kwijt kunnen en broodnodige inkomsten mislopen. Volgens berekeningen van Oxfam/Novib loopt Brazilië bijvoorbeeld jaarlijks 494 miljoen euro mis.

Politiek

De consument kan dit probleem niet zelf oplossen. In de politiek zou meer aandacht moeten zijn voor eerlijke handel tegenover giften voor ontwikkelingswerk.

Toch zal het initiatief bij de burger moeten liggen. Frank: “Ik was een paar jaar geleden op de VN-conferentie over duurzame ontwikkeling in Johannesburg, waar alle ‘good guys’ samen waren: alle milieuministers en ministers van ontwikkelingssamenwerking, en alle duurzame afdelingen van multinationals. Ze hebben gepraat en gepraat, maar zonder echte stappen te zetten. Dat was omdat ze allemaal niet thuis konden komen met iets pijnlijks, zoals “we moeten eerlijk gaan consumeren”. ” De politiek is in zekere zin ook afhankelijke van het mechanisme: “ U vraagt, wij draaien”. De Nederlander wil rijker worden, economische groei. We willen best een eerlijkere handel, als dat maar niet ten koste van onze eigen koopkracht gaat. En dat is vrijwel onmogelijk.

Druppel

Het is belangrijk dat er wat gebeurt, want een groot deel van de wereld leeft in armoede door deze situatie. In de meeste

ontwikkelingslanden leven mensen van de landbouw, oneerlijke handel raakt hun dus direct.

Door een fair-trade product te kopen verander je niet gelijk de wereld, maar dat is geen excuus om het dan maar te laten. Om met een bekende reclameslogan te spreken: Verbeter de wereld begin bij jezelf. Dat dat beter kan werken dan je denkt bewijst het verleden vertelt Frank: “Toen Engelse christenen in de 19e eeuw suiker van slavenplantages gingen boycotten, en actie gingen voeren tegen de slavernij, werd het afgeschaft.” Je stem laten horen kan op allerlei verschillende manieren: door goede producten te kopen, maar ook door mee te doen aan acties van organisaties als time to turn. Als wij met z’n allen eerlijk gaan leven dan hoeven we op een dag niet meer te geven.

Bronnen: Time to turn & Oxfam/Novib

Leuk van buiten, slap van binnen

Door: Karin de Geest

Wat doe je als klein ideologisch partijtje in de regering? Riekelt Pasterkamp schreef er een boek over: *ChristenUnie op het pluche*. Een evaluatie van anderhalf jaar ChristenUnie in het kabinet. Althans, dat staat in grote letters op de achterflap.

Toen ik *ChristenUnie op het pluche* voor het eerst zag, had ik zin om het te lezen. Het is een aantrekkelijk boekje: niet al te dik (189 pagina's, inclusief regeerakkoord), met een fleurige omslag en met foto's. En toen ik de eerste pagina's had gelezen, was ik nog steeds positief. Het taalgebruik is toegankelijk en de vorm is leuk. Pasterkamp, journalist bij het *Reformatorisch Dagblad*, beschrijft werkbezoeken van André Rouvoet en Eimert van Middelkoop, gaat uitgebreid met de ministers in gesprek, vraagt leden van de achterban om hun mening en laat betrokkenen van buiten de partij aan het woord. Al met al is het boek niet een wetenschappelijke analyse, maar een boekje voor het grote publiek om meer zicht te krijgen op de ChristenUnie.

Frons

Maar toen ik de eerste hoofdstukken had gelezen, verdween mijn enthousiasme voorgoed. Voor een deel omdat de diepgang ontbreekt. Een voordeel van een boek is dat je veel dieper op bepaalde kwesties in kunt

gaan dan in een krantenartikel. Maar dat gebeurt in *ChristenUnie op het pluche* niet. Je leest over geïnterviewden die vinden dat Rouvoet misschien beter geen minister had kunnen worden, dat je in de regering vuile handen moet maken, dat de ChristenUnie zichzelf wel wat beter zou mogen profileren. Dit is allemaal niet erg vernieuwend als je een beetje het nieuws rond de ChristenUnie bijhoudt. De schrijver legt geen verbanden en heeft geen extra onderzoek gedaan. Bovendien kun je je afvragen of het na anderhalf jaar mogelijk is te evalueren. Het kabinet heeft nog nauwelijks tijd gehad om de plannen in beleid om te zetten en de ChristenUnie is nog maar net gewend aan haar regeringsrol. Waarschijnlijk kun je pas over twee jaar zeggen of de partij echt verschil heeft gemaakt in het kabinet.

Roddel

Wat me echter vooral stoorde, was dat de schrijver de hoofdzakelijk niet goed weet vast te houden. Voorbeeld: Pasterkamp geeft in zijn boekje een verslag van een werkbezoek van André Rouvoet in Middelburg. Dan vertelt de schrijver ineens uitgebreid over de geschiedenis van het logement waar de minister heeft vergaderd. Best interessant dat Willem van Oranje ooit in dat gebouw heeft geslapen, maar waarom staat dat in een boek over de ChristenUnie? Ook is het verbazend dat CDA-

burgemeester Cees van der Knaap uitgebreid aan het woord komt. Van der Knaap was een tijdje staatssecretaris onder Eimert van Middelkoop, dus is het logisch dat hij zijn licht werpt op de werkwijze van de minister. Maar een groot deel van het hoofdstuk gaat gewoon over de persoon van Van der Knaap, over zijn carrière en hoe leuk hij het vindt om burgemeester te zijn. Dat deze CDA'er een hoop pagina's spreektijd krijgt, verbaasde mij nog meer toen ik ontdekte dat Tineke Huizinga helemaal niet aan het woord komt. Pasterkamp schetst wel een portret van haar, roddelt zelfs dat ze 'naar verluidt' nogal eens ontbreekt bij het bewindsliedenoverleg en citeert Meindert Leerling, die het verkeerd vindt dat Huizinga als moeder in het parlement kwam. Het was wel zo eerlijk geweest als de staatssecretaris, net als Rouvoet en Van Middelkoop, haar kant van het verhaal had mogen vertellen.

Het boekje heeft wel leuke aspecten. Het is grappig om te lezen hoe een werkbezoek van Rouvoet en Van Middelkoop in elkaar steekt. Maar verder is *ChristenUnie op het pluche* behoorlijk zinloos en soms storend. Ik had beter de krant had kunnen lezen...

ChristenUnie op het pluche; Riekelt Pasterkamp; Kok, 2008; Prijs: € 17,50. ISBN 978 90 886 5044 4.

Kredietcrisis in Nederland?!

Door: Roosmarijn Veldstra

Het zal niemand ontgaan zijn dat fondswerving één van de grote financiële speerpunten van PerspectieF is voor 2009. Ter voorbereiding op 2009 heb ik vorige week een bezoek gebracht aan de Nationale Fondswervingsdag. Ja, echt waar: dit bestaat echt! Op die dag heb ik ontzettend veel nuttige dingen geleerd om fondsen te werven. Wat me het meeste opviel was dat er op die dag niets te merken was van de kredietcrisis in Nederland. Er werd wel over gepraat, maar er werd meteen bij vermeld dat er nog steeds zo'n 30 miljoen euro besteed wordt aan goede doelen. Is er dan wel sprake van een kredietcrisis?

Of Sinterklaas ook onder deze goede doelen valt weet ik niet, maar ik weet wel dat er nog steeds gruwelijk veel uitgegeven wordt tijdens Sinterklaas. Begrijp me niet verkeerd, persoonlijk ben ik een grote fan van Sinterklaas. Wat is er nou leuker dan blijven geloven dat er een man is die cadeautjes voor ons koopt? Ook al mist er ineens een aanzienlijk bedrag op je studentenrekening. Vele weken geleden kwamen er al hele containers binnen bij Etos, volgestapeld met geuren en cadeaudozen. Als ik de hoeveelheid moet geloven, zal er dit jaar niets minder uitgegeven worden tijdens Sinterklaas! Kredietcrisis? Volgens mij is dat bij Sinterklaas nog niet aangekomen...

Kerstinkopen

Als Sinterklaas weer voorbij is, komt kerst alweer om de hoek kijken. Op dat moment vind ik de winkels altijd een stuk minder leuk, maar dat komt omdat kerst voor mij niet draait om opblaasbare Kerstmannen en lichtjes. De meest dure cadeaus staan klaar om door de mensen uit de winkels geroofd te worden. Kredietcrisis in aantocht? Ik zie hem nog niet. Misschien dat alleen de werkgevers iets gaan merken van de kredietcrisis? Nou, zelfs dat denk ik niet... Gisteren ontdekte ik dat 95% van alle kerstpakketten al uitverkocht is. Denk je nog uitgebreid te kunnen kiezen wat voor kerstpakket je neemt, zijn de meeste al uitverkocht! Dus nee, de werkgevers houden niet hun hand op de knip.

Prioriteiten

Natuurlijk is de kredietcrisis niet één grote onzin. Een heel aantal mensen is geld kwijtgeraakt door geld te sparen bij de verkeerde banken of door te beleggen in aandelen die enorm gekelderd

zijn. Het zijn ernstige zaken waar we zeker wat aan moeten gaan doen. Maar het is misschien wel verstandig om te kijken naar de prioriteiten die we stellen aan geld. Hoe komt het dat we het minder goed gaan krijgen, maar ondertussen honderden euro's uitgeven aan sinterklaas-cadeautjes en kerstlichtjes? Is het niet veel belangrijker om goede dingen met ons geld te doen dan de consumptiemaatschappij van Nederland te voeden?

We kunnen veel leren van deze kredietcrisis. En dan vooral hoe we niet met ons geld om moeten gaan. Het is niet goed om altijd maar op geld gefixeerd te zijn en het kan niet zo zijn dat alles maar kan. Je kunt niet alles kopen en er hoeft niet altijd winst te zijn. Dit is iets waar PerspectieF zich ook van bewust is. Je hoeft niet altijd veel geld te hebben om dingen te bereiken. Daarnaast zijn er blijkbaar meer euro's te krijgen via fondswerving, dan door contributies van je leden. En als de kredietcrisis dan toch gaat toeslaan in het leven van de (toch al arme) student, is er nog een zorg minder: Sinterklaas is ook leuk met surprises en gedichten in plaats van bergen cadeaus...

“Door mijn ervaringen in Egypte ben ik dichterbij moslims komen te staan, maar verder van de islam”

Door: Bram Mulder

Een man geeft samen met zijn vrouw en twee kinderen gehoor aan een roeping. Zij ruilen het vertrouwde, democratische Nederland in voor een staat waarin het leven sterk door de islam wordt bepaald. Hoe verandert een islamitische samenleving je kijk op de islam? En hoe verandert je beeld over moslims? Wat draagt zo'n ervaring bij aan je visie op de integratie van moslims in onze samenleving en in onze politiek?

Gert-Jan Segers besloot in 2000 samen met zijn vrouw om zich met hun twee kinderen te laten uitzenden naar Egypte. Segers kreeg werk bij een christelijke uitgeverij in Caïro waar hij bijdroeg aan de opbouw van een studie- en toerustingcentrum voor christenen. “Ondanks het gemak waarmee er in de Egyptische samenleving over ‘God’ gepraat wordt, wordt actieve evangelisatie helemaal niet op prijs gesteld.” Zo kan een christen, volgens Segers, prima moslim worden, terwijl de omgekeerde weg een stuk moeilijker te bewandelen is. “In een dergelijke omgeving, waarin het christelijke geloof bijna tot etniciteit gemaakt lijkt te worden, ervaar je de grote invloed die de islam heeft op het dagelijks leven, maar ook op

de politiek, de economie en de wetenschap.”

Vlak na zijn terugkomst uit Egypte verhuisde hij met zijn familie naar de Verenigde Staten om een specialisatie ‘Midden-Oosten en islam’ te doen binnen zijn master Internationale Betrekkingen. In juni keerde hij terug naar Nederland, waar hij sindsdien werkzaam is als directeur van het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie.

‘Fanatisme ontstaat door ontwikkelingsachterstand’

Frustratie, vlucht en fanatisme

In zijn onlangs verschenen roman ‘Twee broers en een meisje met geel haar’ draait het om de religieuze, culturele en politieke conflicten waar de hoofdpersoon tegenaan loopt. Een Egyptische familie, gefrustreerd door de economische en politieke situatie, komt in aanraking met een Westerse familie. Dit leidt tot diverse conflicten en spanningen, waarbij iedereen zijn eigen weg kiest om met de situatie om te gaan. Zo komen met name religieus extremisme en politiek fanatisme aan de orde, maar ook de vlucht in het ‘voorgeprogrammeerde’ leven. Door deze uiterste vormen naast elkaar te leggen, wordt het erg duidelijk wat de gevolgen zijn

van de keuzes die de betreffende personen maken, op basis van hun overtuiging.

“Democratie betekent dat je de mens laat beslissen over goed en kwaad, terwijl alleen God daarover beslist. Het Westen negeert God en onze regering negeert God, dat is precies hetzelfde. (...) Alleen de islam kan onze oude glorie weer herstellen.” (uit: ‘Twee broers en een meisje met geel haar’)

Het fanatisme zoals in dit citaat naar voren komt, ontstaat volgens Segers mede door de ontwikkelingsachterstand die veel Arabische landen hebben op het Westen. Eerder was het Arabisch nationalisme een samenbindende factor, maar door de grote verdeeldheid die in het Midden-Oosten is ontstaan, is men gevlucht in religie. De islam biedt antwoorden en nieuwe hoop. “In Egypte wordt door de regeringsleiders misbruik gemaakt van deze vlucht in de islam.” Zo gebruiken zij, volgens Segers, de islam om hun daden goed te praten. Hij verklaart: “Door mijn ervaringen in Egypte ben ik dichterbij moslims komen te staan, maar verder van de islam.”

Passieve samenleving

“Wat gebeurt hier als een moslim christen wil worden?” vroeg Edith. ‘Een moslim die

Gert-Jan Segers, directeur van het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie, woonde en werkte zeven jaar in Egypte. Uitgezonden door de Gereformeerde Zendings-Bond (GZB) droeg hij bij aan de opbouw van een studie- en toerustingcentrum voor christenen in Caïro. Na zijn master Internationale Betrekkingen in de Verenigde Staten, presenteerde hij eind november zijn roman 'Twee broers en een meisje met geel haar' over politieke en religieuze conflicten in Egypte.

christen wil worden? Daar heb ik nog nooit van gehoord.' En het verbaasde me dat ik nooit eerder over die optie had nagedacht.'" (uit: 'Twee broers en een meisje met geel haar')

'Men is gevlucht in religie'

In de ogen van Segers is de islam een religie waarbij een

kritische blik niet op prijs gesteld wordt. Het is zoals het door de religieuze leiders wordt uitgelegd. Hierbij geeft hij het voorbeeld van verschillende belprogramma's op de Egyptische televisie. In deze programma's is een imam te zien die binnenkomende praktische vragen van gelovigen beantwoordt over wat wel of niet mag. Deze passiviteit is volgens Segers desastreus voor Egypte. Het beïnvloedt niet alleen het dagelijks leven, maar zeker ook de wetenschap en de toepassing van religie in de politiek.

'De ChristenUnie heeft een ruime ervaring in het vasthouden van de scheiding van kerk en staat, waarbij ze toch geloof en politiek weet te verenigen'

De passieve houding is een belangrijk aspect in het vraagstuk over de integratie van moslims in Nederland. Er ontstaat hierdoor namelijk een systeem waar verandering slechts mogelijk is door geweld. "Debatteren en discussiëren is hierin onverenigbaar met de politiek, omdat mensen dan de wet bepalen in plaats van God. Als je niet leert zelf na te denken, maar afgaat op de visie van machthebbers, hoe wil je dan ooit een verandering bewerkstelligen door het gesprek aan te gaan?"

Segers geeft aan dat veel moslims niet bekend zijn met onze vorm van politiek en bestuur. In zijn ogen is het Nederlandse politieke stelsel vrij uniek, doordat je stem slechts gehoord wordt door de ander te overreden. Hij

denkt dan ook dat dit één van de redenen is dat er onder moslims in Nederland weinig politieke activiteit is in de vorm van een islamitische partij.

Perspectief in het islamdebat

Binnen het hele debat rondom de islam, is een unieke rol weggelegd voor de ChristenUnie en Perspectief. "De ChristenUnie heeft een ruime ervaring in het vasthouden van de scheiding van kerk en staat, waarbij ze toch geloof en politiek weet te verenigen" zegt Segers. Hij ziet het dan ook als taak van Perspectief en de ChristenUnie om meer actief te worden in het islamdebat en haar ervaring te delen wat betreft het combineren van geloof en politiek, maar "zonder het afschrijven van onze eigen wil en vermogen om keuzes te maken". Als voorbeeld van zo'n activiteit draagt Segers een rapport aan van het Perspectiefbestuur dat in februari zal verschijnen. Hierin staat een onderzoek beschreven dat gaat over de verhoudingen tussen christenen en moslims in Nederland. Een grote groep moslimjongeren en een groep christenjongeren deden hiervoor mee aan een enquête over het beeld dat er over de andere groep bestaat.

Het nieuwe boek van Gert-Jan Segers geeft een helder beeld van het dagelijkse leven in Caïro, de gevolgen van de islam op onze samenleving en de religieuze en politieke conflicten die hierbij komen kijken.

“Ik geloof dat er van boven af altijd voor me wordt gezorgd”

Door: Rianne van der Sar

Nog maar een paar dagen is Arie Slob terug van zijn reis naar de Verenigde Staten. Hij kreeg de unieke kans om daar de presidentsverkiezingen mee te maken en is daarvan nog erg onder de indruk. Welke rol speelt religie in de Amerikaanse politiek? Waarin verschilt dit van het christen zijn in Den Haag? En hoe geeft hij God een plaats in zijn persoonlijke leven?

Hoe was het om met je neus bovenop het nieuws te zitten tijdens de presidentsverkiezingen?

“Het waren unieke verkiezingen met een historische uitslag, dat was geweldig om mee te mogen maken. Voorheen moest ik alles vanuit Nederland meemaken, maar nu kreeg ik de kans om erbij te zijn.” Arie vond het ook bijzonder om te zien dat het christelijk geloof zo’n belangrijke rol speelt in de Amerikaanse politiek. Hij geeft toe dat er in Nederland veel christenen zijn die daar sceptisch over zijn. Hij vindt dat niet nodig: “Ik heb geen enkele behoefte om hun uiting van geloof op het publiek terrein kleiner te maken dan het is. Je kunt het vreemd vinden dat er aan het eind van elke toespraak ‘God bless America’ wordt geroepen, maar ondertussen zéppen ze het wel. Ik stond daar tussen hon-

derdduizenden mensen in tijdens het wachten op de toespraak van Obama, staat daar opeens een zwarte predikant op het podium, waarop het doodstil wordt. De man houdt een zeer enthousiast verhaal en gaat voor in gebed. Een groot gedeelte van de mensen roept na het gebed ook ‘amen’. Ja, dat kan daar en het is heel normaal.”

‘Het maakt mij strijdbaarder’

“Hier in politiek Den Haag wordt je heel snel aan de kant geschoven als je het over je geloof hebt. Wij hebben een premier die ook christen is maar hier is het toch heel anders. In de V.S. is het niet eens de vraag of het kan, het gebeurt gewoon. Ik vind dat alleen maar mooi om te zien. Als ik mensen vrijmoedig over God hoor spreken hoe belangrijk Hij in hun leven is, en als ik dan zie hoe zoveel mensen bij zo’n manifestatie bidden, dan kan ik dat alleen maar meebidden. Ergens ben ik daar wel een beetje jaloers op, omdat dat in Nederland helemaal niet zo vanzelfsprekend is. Niet dat wij van de CU er ons voor schamen om voor ons geloof uit te komen, maar we worden er ook wel redelijk om besmuikt. Mensen weten soms ook niet wat ze ermee moeten. God moet vooral buiten het publieke domein gehouden wor-

den. Zo wordt er soms heel fel gereageerd als we het over onze christelijke principes hebben. Maar het maakt mij alleen maar strijdbaarder. We zitten hier om het gesprek aan te jagen en onze verantwoordelijkheid te nemen die we hebben als regeringspartij.”

‘We zoeken steeds biddend een weg’

Deze felle reacties maken je strijdbaarder. Waar haal je de kracht om deze strijd te leveren vandaan?

“We zoeken steeds biddend een weg. Er zijn een heel aantal lastige onderwerpen waar we dan in gebed aandacht voor vragen. Soms samen, maar ook in mijn persoonlijke gebed. We moeten dan nadenken over alternatieven, grenzen verkennen van wat kan en wat niet kan. We moeten soms echt zoeken naar wegen, maar dat gaat altijd biddend. Geloof is de drijvende kracht in mijn leven. Het is bij mij een diep besef dat het christelijk geloof op publiek terrein een rol kan spelen. De mogelijkheden die je daarvoor krijgt moet je optimaal benutten. Als ik om me heen kijk in de fractie en bij de andere Kamerleden, dan zie ik die drive om er vanuit hun geloof mee bezig te zijn.”

Maar het blijft niet alleen bij bidden, er moet ook gewoon

‘Het geloof is onze drijvende kracht’

gewerkt worden. “Ik zie bij mezelf en bij de andere medewerkers een enorme wil om de mouwen op te stropen. We krijgen nu de mogelijkheden om een christelijk geluid te laten horen, laten we die kans met beide handen aanpakken! Die drive wordt ook duidelijk als je ziet dat mensen hier geen negen-tot-vijfmentaliteit hebben; er wordt ook gewoon knetterhard gewerkt. Het is dan af en toe ook heel erg zwaar, zowel fysiek als mentaal. En het is niet altijd dankbaar: iedere beweging wordt geregistreerd. We kiezen ook niet altijd de makkelijkste weg door in dit land christelijke politiek te bedrijven. Als we ons geloof niet hadden, als dat onze drijvende kracht niet was geweest, dan zouden we het nooit op deze manier kunnen doen.

Lukt het om stille tijd met God te vinden in de hectiek van de Haagse politiek?

“Ik merk wel dat ik het erg nodig heb, het is mijn dagelijkse voeding. Toch is het iets wat je ook actief moet onderhouden, want door de tijdsdruk schiet het er soms bij in. Je merkt het wel als je er een tijd minder aandacht aan besteedt. Net als elke relatie moet je wandel met God ook onderhouden worden. Als je je auto nooit meer een beurt geeft, staat deze na verloop van tijd ook stil. Als het op momenten eens wat minder gaat, heb ik mensen in mijn omgeving die mij aansporen om met deze dingen bezig te zijn. Mijn echtgenote, mijn kinderen en mijn vrienden moedigen mij dan aan om er steeds aandacht aan te blijven besteden. Nu ik door de week in Den Haag woon en niet meer in Zwolle, heb ik meer mogelijkheden om in mijn Bijbel te lezen en tijd vrij te maken voor God. Het blijft iets wat ik ontzettend

nodig heb.” (deze zin hangt erbij, gewoon weglaten?)

Hoe merk je Gods leiding in je leven?

“Ik ben niet echt heel zweverig, maar ik heb wel een diep besef van Gods leiding. Ik heb deze baan niet actief gezocht, het is gewoon op mijn levenspad gekomen. Ik zie het als een stuk leiding in mijn leven dat ik nu hier op deze plek zit en dit werk mag doen. Ik heb een diep besef dat dit geen toeval is, dit is mijn plek hier. Hier hoor ik met mijn kwaliteiten en talenten en dan zal ik er ook wat van maken. Wat je ook doet, waar je ook staat als christen, wees je bewust van het feit dat God je daar neerzet. Je moet met de mogelijkheden die Hij geeft aan de slag. Houd je beide benen op de vloer, pak datgene op wat voor handen komt en doe wat je moet doen. Ik geloof dat er van boven af altijd voor me wordt gezorgd, in dit besef voel ik mij geroepen”.

Stilte tussen de bedrijven door

Door: Sietske Broekhuizen en Mieke Groenewegen

Mensen zijn op zoek naar stilte en zingeving, juist in het leven van alledag. Gebedsgroepen en stilleruimtes zijn dan ook op allerlei plekken te vinden. Op sommige plaatsen worden ze meer gewaardeerd dan op andere en in vorm verschillen ze enorm. Toch hebben ze een ding gemeen: een moment van bezinning tussen alle drukte door.

Elke vrijdag komen ze op de derde verdieping samen: de gebedsgroep bestaande uit tien personen, bidt al jaren voor het bedrijf waarvoor ze werken. Marjke bidt: "Helpt U ons om onze hoop op U te stellen in plaats van te vertrouwen op geld". Er wordt stilgestaan bij situaties die het bedrijf aangaat, zoals de financiële crisis. De top van het bedrijf ontbreekt niet in de gebeden. Zo bidden zij dat God hen zal helpen de juiste beslissingen te nemen. "We willen graag dat het goed gaat met ons bedrijf" zegt Marlon, die sinds 2006 aangesloten is bij de gebedsgroep. Ook wordt er voor persoonlijke problemen van collega's gebeden, zoals het ongeboren kindje van een collega.

Streng

Het beleid van het bedrijf ten aanzien van de groep wordt steeds strenger. "De eerste twee jaar piepte niemand over de posters die we als gebedsgroep ophingen", zo verklaart Jaap, een

Bidden op het Ministerie van OC&W (foto: Sietske Broekhuizen)

man achterin de vijftig. Nu mag de gebedsgroep nog wel flyers neerzetten, maar die moeten dan gedrukt zijn op papier zonder bedrijfslogo. De verzekeringsmaatschappij wil niet geassocieerd worden met de gebedsgroep en ziet bidden als een privé-aanleggenheid. De gebedsgroep is druk bezig om erkend te worden als personeelsvereniging. "Dit is erg belangrijk, want zo krijgen we een eigen plekje op het intranet" vertelt Marlon. "Zo hopen we meer mensen aan te trekken."

"Hoop op God in plaats van vertrouwen op geld"

Zout

Veel meer dan bij de verzekeringsmaatschappij heerst er openheid over de gebedsgroepen bij de overheid. "Het is een privé-initiatief maar beneden op het aankondigingbord met vergaderingen staat wel waar

en wanneer we bidden", zo zegt Jolande Berendrecht, één van de gebedscoördinatoren. Jolande, een jonge vrouw met blond haar en gekleed in een mantelpakje is christen en werkzaam bij het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. In een vergaderzaal op de tiende verdieping van het ministerie vindt elke maandag in de lunchpauze een gebedsbijeenkomst plaats. Jan van Dijk, beleidscoördinator Media bij het ministerie, is een vaste bezoeker van de gebedsgroep. Hij ziet de gebedsgroep als belangrijk onderdeel op het ministerie: "Het zout zijn voor de organisatie, dat is het doel van het gebed."

"Het zout zijn voor de organisatie, dat is het doel van het gebed."

Dankbaarheid

Jolande is deze maandag als eerste aanwezig in de grote witte vergaderzaal die uitkijkt op Den Haag. Deze keer komen er negen personen om te bidden voor het land, het volk, de ministeries en collega's. Jolande opent de bijeenkomst door een gedeelte uit de bijbel te lezen. Een man van in de vijftig bidt: "Heere God wilt U alstublieft zijn met alle kinderen en gezinnen in Nederland, laat Uw ware liefde zien". Vol overgave bidt Jolande dat zoveel mensen Gods Geest zo hard

*Zoek de stilte in het Stillecentrum op Utrecht Centraal
(foto: Sietske Broekhuizen)*

nodig hebben. Opvallend is de plaats die er in de verschillende gebeden is voor dankzegging. Ze danken God voor wie Hij is en voor Zijn grootheid. Een medewerkster van het Ministerie van Justitie bidt tijdens het gebed van iemand anders, prevelend mee in zichzelf: “Jesus, Jesus, thank You Jesus”.

Luisteren

Het stillecentrum in winkelcentrum Hoog Catharijne in Utrecht brengt het geloof op een heel andere manier in de praktijk. “Luisteren staat hier centraal, luisteren naar God, maar ook naar de ander” zegt coördinator Dirk van den Hoven. Het centrum bestaat uit een kapel en een ontmoetingsruimte die voor iedereen toegankelijk is. Tussen de herrie en drukte van het

winkelend publiek is daar ineens de stilte. De kapel lijkt van binnen op een gewone kerk, maar dan wel een stuk kleiner. Af en toe komt er iemand binnen, maar de meeste mensen blijven niet lang. Een jongetje komt binnen met zijn moeder, voorzichtig steken ze samen een kaarsje aan. Als moeder al bijna buiten staat, wil het jongetje nog niet mee: hij heeft zijn kruisje nog niet geslagen. Snel slaan ze samen een kruisje en verdwijnen weer in de mensenmassa.

Interkerkelijk

Opvallend vaak beginnen de gebeden in het gastenboek met ‘lieve Maria’. En dat is niet verwonderlijk, want in een hoek van de kapel staat ‘Onze Lieve Vrouwe’, omgeven door een zee van kaarsjes. Toch is de kapel

Gebed

interkerkelijk, legt Dirk uit: “Iedereen is hier vrij om God op zijn of haar manier te zoeken.” Dit zorgt voor een interkerkelijk en zelfs interreligieus publiek. Maar er zijn grenzen: “Een moslim vroeg of we een poster van Mekka wilden ophangen, maar dat hebben we geweigerd.”

Het stillecentrum heeft geen evangeliserend karakter. Dit betekent dat er niet vaak gebeden wordt met de bezoekers. “De mensen iets opdringen past niet bij ons karakter” vertelt Dirk. “Ik geloof in de kracht van gebed, maar daarvoor moet er wel eerst iets loskomen. De mensen hier hebben meer aan ontmoeting. Op die manier herkennen ze God in elkaar.”

“Iedereen is hier vrij om God op zijn of haar manier te zoeken.”

Bezinning is voor velen een ingeburgerd onderdeel van de dag, ook bij de verzekeringsmaatschappij blijft dit zo. “Het bidden kunnen ze ons niet afpakken, hoogstens de ruimte. Maar als ze dat doen, dan gaan we toch gewoon naar buiten?”.

In het stukje over de verzekeringsmaatschappij wordt de naam van dit bedrijf en de achternamen van de bidders niet genoemd, omdat het bedrijf niets te maken wil hebben met de gebedsgroep.

Reactie

Door: Dirk Zwart

Ontwikkelingshulp heeft binnen christelijke kringen een bijna onaantastbare positie verworven. Je naaste helpen is God welgevallig en vanuit dat perspectief is hulp aan arme landen bijna te vereenzelvigen met de goddelijke wil. Dat brengt vanzelfsprekend gevaren met zich mee, want het leven is te gecompliceerd om 'voor' of 'tegen' hulp te zijn. Ik heb sterk de indruk dat de grote problemen die er zijn met het geven van ontwikkelingshulp niet ernstig genoeg worden benaderd in christelijke kringen, of dat er door de mensen die er verstand van dienen te hebben, niet voldoende naar geluisterd wordt. In het laatste nummer van Perspex worden enige bezwaren van de huidige ontwikkelingssamenwerking kort behandeld door prof. Hoebink, bijzonder hoogleraar Ontwikkelingssamenwerking te Nijmegen. Hoewel ik het op veel punten met hem eens kan zijn, zijn er ook genoeg zaken waar hij zich mijns inziens veel te gemakkelijk vanaf maakt. Laat ik de stellingen uit die Perspex even op een rijtje zetten.

- **Als rijke landen voedsel uitdelen aan armen in andere landen, kopen die niet meer bij hun eigen boeren.** Dat klopt volgens Hoebink, en hij zegt daarbij dat dit niet meer zo vaak gebeurt. Voor zover ik weet is dat zo en ik kan het dus helemaal met hem eens zijn.
- **Hulp richt zich te weinig op het zelfredzaam maken van mensen.** Dat is volgens Hoe-

bink een generalisatie die niet klopt, en daarin ben ik het met hem eens. De bovenstaande klacht is nog van een eerdere generatie hulpverlening, en de huidige hulp is, behalve noodhulp, juist vaak op zelfredzaamheid en onderwijs gericht.

- **Er zou meer naar eerlijke handel gestreefd moeten worden dan naar het geven van geld.** Hoebink is het ook hiermee in principe eens, maar zegt dat het één niet helemaal los van het ander gezien kan worden. Ook hiermee kan ik het van harte eens zijn.
- **Economische hulp zorgt voor een slechte concurrentiepositie van arme landen.** Dat is onzin, volgens Hoebink. Zoveel geld krijgen arme landen niet. Ten hoogste 10% van hun BNP is ontwikkelingshulp. Ik zal in alle eerlijkheid zeggen dat ik hier geen verstand van heb, en het voor deze keer maar aan de hoogleraar over zal laten.

Tot zover zijn de hoogleraar en ik het met elkaar eens, maar nu komen de meningsverschillen.

- **Er zou geen verband zijn tussen de economische groei van een land en de hoeveelheid geld die een land krijgt van donoren.** Hier stelt Hoebink dat het onderzoek naar een verband tussen gegeven geld en economische groei over het algemeen onzin is. Het is veel te simplistisch om dit verband te leggen, meent hij, omdat er meer factoren

meespelen, zoals de wereld-economie. Inderdaad hangt het ervan af wat je met hulp wilt als je onderzoek doet naar het effect ervan. Wil je alleen maar hongerige mensen voeden, of huizen bouwen voor daklozen, dan is het economisch rendement waarschijnlijk weinig. Maar dat wil nog niet zeggen dat dergelijk onderzoek onzin is. Mensen moeten weten waar ze aan geven. Lange tijd is de theorie geweest dat door hulp van donoren een land automatisch economisch zou groeien. Dat is dus niet altijd zo. Ook is het aanwijzen van de wereldeconomie als schuldlige wel heel simplistisch, want zo'n uitspraak wijst indirect altijd naar het rijke Westen als onderdrukker van de arme Afrikaan. Het is ook een feit dat Mugabe (ondanks buitenlandse hulp) van de graanschuur van Afrika een woestijn heeft weten te maken.

- **Ontwikkelingshulp maakt landen afhankelijk van het Westen, want ze worden zo niet gemotiveerd om aan de slag te gaan.** Hierop antwoordt Hoebink dat het niet erg is dat landen afhankelijk zijn van hulp. Zuid-Korea was veel hulpafhankelijker in de jaren '50 en '60 van de vorige eeuw, en kijk wat daar van terecht is gekomen. Waar het om gaat is dat een land een goede regering heeft, die zelf aan de slag gaat. Hoebink raakt hier het belangrijke punt dat hij in de vorige stelling naar voren hoorde te brengen.

De laatste stelling is echter gepaster voor een nadere uitwerking hiervan.

• **Ontwikkelingshulp gaat vaak naar dictators. De gewone mensen hebben er geen baat bij.** Dat is iets van vroeger, meent Hoebink. Tegenwoordig wordt er goed gecontroleerd en als het mis is, rammelen de grote landen met hun beurzen. Ook bestuderen gevende landen de plaatsen waar het geld naartoe gaat en werken ze beter met de ontvangende landen samen. Je moet er maar op vertrouwen dat dat ook werkelijk gebeurt. Er zijn nog vele tientallen Nederlandse miljoenen waarvan niemand weet waar ze naartoe zijn gegaan. Niet dat het zoveel beter is als we het wel weten. Onlangs was er nog een grote rel over geld dat indirect (via Caritas) naar rebellen in Oeganda zou zijn gegaan. Al zijn dat niet strikt genomen dictators, hun wreedheid verschilt niet zoveel van die van een Mugabe. De Verenigde Naties werken trouwens geregeld met verderfelijke regimes samen en sturen hen geld als het gaat om ontwikkelings-samenwerking. Daar stellen ze wel hun eisen met veel papierwerk voor op, maar het controleren daarvan is niet zo gemakkelijk en kost aardig wat tijd. Of de zwakken in de samenleving die tijd hebben, is niet eens belangrijk: de gevende landen zelf gunnen zich geen tijd. Het is bekend dat de Nederlandse ministers van ontwikkelings-

samenwerking aan het eind van het fiscale jaar het overgebleven geld bijna lukraak weggeven, om hun budget maar op peil te houden.

De stellingen laten nog wel enige andere problemen buiten beschouwing, die William Easterly in zijn boek *The White man's burden* beschrijft. Zo is de benadering van hulp nog veel te vaak bureaucratisch en gericht op makkelijk meetbare resultaten. Het stichten van scholen en het aanleggen van wegen zijn mooie projecten met een duidelijk meetbaar resultaat, maar vaak wordt verzuimd om deze zaken te onderhouden, zodat de wegen vervallen en de scholen geen leerkrachten of boeken hebben. De regeringen kunnen of willen die voorzieningen vaak niet onderhouden, zodat er van die kant niet veel te verwachten valt.

Nog een probleem van hulp zijn de heilsverwachtingen die worden geschapen en de illusie dat hulp die allemaal tot stand kunnen brengen. Een voorbeeld daarvan zijn de millennium-doelstellingen. Ze klinken mooi, maar zijn onmogelijk allemaal te volbrengen en men wil vaak geen keuzes maken tussen doelstellingen, terwijl dat op de lange termijn misschien wel voordeliger kan zijn. Daarbij worden de doelen, als een deadline niet gehaald wordt, alleen maar hoger gesteld. Dat geeft een blindheid weer voor eigen tekortkomingen. Ontwikkelingshulp is van zichzelf niet slecht, maar het is wel slecht

om het geld daarvoor op een onverantwoorde manier uit te geven. Hulp moet effectief zijn, en het verspillen van hulp gelden draagt alleen maar bij aan een klimaat waarin elke hulp als het over de balk gooien van geld wordt gezien. Hulporganisaties en hoogleraren Ontwikkelings-samenwerking moeten dit onder ogen zien en kritiek niet al te snel naast zich neer leggen. In de tussentijd is het beter dat iemand die geld wil doneren zelf goed onderzoekt waar zijn geld naartoe gaat.

Colofon

Colofon:

Perspex wordt uitgegeven door
PerspectieF, ChristenUnie-jongeren
Hoofredactie: Samuela Wijnja
Eindredactie: Mieke Groenewegen
Redactieleden:
Sietske Broekhuizen
Karin de Geest
Bram Mulder
Eva van Soest
Rianne van der Sar
Redactieadres Perspex:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
tel.: 06-137 741 34
e-mail: perspex@perspectief.nl

Lidmaatschap:

€12,50 per jaar

Opzegging van het lidmaatschap dient schriftelijk te gebeuren, tenminste 4 weken voor het eind van het jaar. Dit kan per mail (ledenadministratie@christenunie.nl) of per brief.

Informatie

PerspectieF,
ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nl
www.perspectief.nl

Bestuur PerspectieF:

Voorzitter: IJmert Muilwijk
Vice-voorzitter en bestuurslid
Politiek: Marijn Gunnink
Bestuurslid Politiek Binnenland:
Linda van Garderen
Bestuurslid Politiek Buitenland:
Niels Kruithof
Algemeen secretaris:
Esther Kruisbergen

Penningmeester:

Roosmarijn Veldstra
Internationaal Secretaris:
Jonathan van Tongeren
Bestuurslid Communicatie:
Wouter Kremer
Bestuurslid Intern: Pieter Leemhuis
Bestuurslid Afdelingen: Gerard André
Aanspreekpunt Internationale Contacten: Auke Minnema
Druk: Van der Weij, Hilversum

NAW-gegevens

PerspectieF registreert NAW gegevens van alle leden. Zorgvuldig geselecteerde derden stellen wij af en toe in staat om u gerichte aanbiedingen te doen. Vragen of bezwaar? Neem dan contact op met de ledenadministratie. Dan vermelden we dat u geen aanbiedingen wilt.

Het opinieblad van Perspectief, ChristenUnie-jongeren ●

Eigenwijzer

Intergratie gezocht op pagina 3

Change is coming!? op pagina 5

Voorwoord

Hier ligt ie voor je. De Eigenwijzer, het eigen opinieblad van PerspectieF. Hierin staan stukken geschreven door de voorzitters van de werkgroepen, bestuursleden of de voorzitter. PerspectieF is een actieve club, steeds op zoek naar debat. Met dit medium hopen we dat debat

ook naar jou te kunnen brengen. De onderwerpen die in de Eigenwijzer aan bod komen zijn velerlei. De vrijheid van onderwijs, het waarom van integratie of biodiversiteit en het duurzaamheidsvraagstuk. De eigenwijzer zal met iedere Perspex verschijnen. De digitale versie

is te downloaden op www.perspectief.nu/eigenwijzer. Daar kun je ook reageren op de artikelen.

*Marijn Gunnink, bestuurslid
politiek en vice-voorzitter
@: politiek@perspectief.nu*

Maak Openbaar Onderwijs Bijzonder!

Door Marijn Gunnink, vice-voorzitter van PerspectieF, ChristenUnie-jongeren

Decenia lang wordt er al gediscussieerd over de plaats van bijzondere scholen in het Nederlandse onderwijssysteem. Regelmatig wordt geopperd om het bijzonder onderwijs af te schaffen. PerspectieF, de jongerenorganisatie van de ChristenUnie, pleit er in een vandaag gelanceerd visiedocument voor om al het onderwijs 'bijzonder' te maken.

Het belangrijkste kenmerk van bijzonder onderwijs is dat men een duidelijke visie heeft op het kind dat onderwijs volgt en op de manier van lesgeven. Openbare scholen beroepen zich vaak te makkelijk op een 'neutrale visie'. Lesgeven zon-

der visie op het kind of en manier van onderwijs geven, is volgens onmogelijk. Iedere school maakt keuzes en het is belangrijk dat de ideeën die aan het onderwijs ten grondslag liggen duidelijk zijn en goed worden gecommuniceerd.

Een ander belangrijk aspect dat meegenomen moet worden in deze discussie is dat ouders kinderen opvoeden vanuit hun eigen ideaal. Zij willen hun kind het beste meegeven en doen dat op grond van eigen ideeën over wat goed is voor het kind. Het is daarom niet meer dan logisch dat ouders een school kiezen die aansluit bij de lijn van de opvoeding. Daarom is het essentieel dat openbare scholen duidelijk maken waarvoor zij staan. Deze visie hoeft

echter niet per definitie een religieuze te zijn. Momenteel bestaat zelfs al de mogelijkheid om binnen het bijzonder onderwijs een school op te richten vanwege een ander pedagogisch inzicht als een bestaande school.

Momenteel zijn de regels om een nieuwe school op te richten echter streng. Het is alleen mogelijk als je aan kunt tonen dat de school die je wilt oprichten duidelijk verschilt van de bestaande scholen. De meeste gemeenten zijn niet bereid om een nieuwe school in hun scholenplan op te nemen. Deze regels zullen dus verruimd moeten worden: de eis dat een school 'aantoonbaar moet verschillen' dient te vervallen. Dit biedt meer ruimte om nieuwe scho-

len op te richten. Voorwaarde is hierbij wel dat aangtoond moet worden dat er voldoende leerlingen naar de school gaan. Daarnaast draagt aanpassing van de huidige regelgeving ook bij aan het 'verbijzonderen' van bestaande openbare scholen. Scholen krijgen zo de mogelijk om hun eigen visie, samen met de ouders, uit te werken en te dragen.

Doorredenerend moeten gemeenten stimuleren dat ouders de verantwoordelijkheid voor de school overnemen. Dit is in lijn met de ontwikkeling dat de gemeentelijke overheid het bestuur van het openbaar onderwijs steeds verder op afstand zet. Het is dan ook nog maar een kleine stap voor gemeenten om ouders geheel verantwoordelijk te maken voor 'bijzondere'

openbare scholen. Dit kan door de verenigingsvorm te verkiezen boven de stichting. Ouders worden dan lid van de school en dragen daarmee verantwoordelijkheid voor ondermeer de onderwijsvisie. Kortom, ouders bewaken de visie van de school waarvoor zij bewust gekozen hebben in lijn met de opvoeding van hun kinderen.

Integratie gezocht

Door: Ijmert Muilwijk

Vogelaarwijken, islamisering en straatterrorisme. Het zijn zomaar een paar woorden die we onder de hoed van het zogenaamde integratiedebat vandaan kunnen toveren. Woorden die tegenwoordig standaard in het vocabulaire van Nederlands thuis horen. Iedereen kan een greep uit de grabbelton doen en selfmade integratie goeroe worden. Maar wat is een integratiedebat eigenlijk?

Bas van der Vlies merkte laatst terecht op dat er sinds Fitna eigenlijk geen debat meer geweest is over integratie. Maar is er direct na de lancering van Fitna eigenlijk wel een debat geweest? En wat te denken over de tijd daaraan voorafgaand? Is er eigenlijk überhaupt wel een integratiedebat geweest?

De vraag die opdoemt, is wat wij onder een 'goed' integratiedebat verstaan. Laten we eerst

deze term eens ontleden. De meeste gangbare definitie van integratie is 'het proces waarbij verschillende componenten samensmelten tot een geheel'. Die componenten zijn in dit geval culturen. Hierbij moeten we gezamenlijk bepalen wat de Nederlandse cultuur is, hoe die verschilt van andere culturen en op welke manier deze het beste in elkaar kunnen 'smelten'. Maar willen we überhaupt wel 'samensmelten'? Willen we eigenlijk wel integreren? Hiervoor is debat noodzakelijk.

Dit brengt ons bij de definitie van een behoorlijk publiek debat. Van Dale omschrijft debat simpelweg als gedachtewisseling. Een integratiedebat zou dus een gedachtewisseling zijn over het proces waarbij verschillende samenlevingen samensmelten. Zo'n gedachtewisseling moet, wil het effectief zijn, gestructureerd contact zijn tussen zender en ontvanger. In het bestaande 'integratiedebat' hebben zender en ontvanger, lees autochtoon

en allochtoon, vaak geen direct contact. Sterker nog, veel zenders hebben vaak helemaal geen baat bij contact met de ontvanger. Electorale belangen lijken een belangrijker motief. Zo bleek Geert Wilders tijdens de algemene politiek beschouwingen weer koning in ongenuanceerdheid te zijn: "Henk en Wim betalen voor Achmed en Ali".

Zonder al te veel van een andere cultuur te weten worden er allerlei harde statements gemaakt. Dat zorgt er voor dat er helemaal geen echte gedachtewisseling op gang komt. Politici zoals Wilders creëren bewust een kloof. Een gapend gat in fundamentele waarden.

Ik ben absoluut geen cultuur relativist. Ofwel, er zijn volgens mij zeker Nederlandse en Christelijke waarden die niet onderhandelbaar zijn. Ook ben ik er van overtuigd dat er wel degelijk waarden conflicten zijn tussen de Nederlandse cultuur en nieuwe bevolkingsgroepen.

Maar laten we in plaats van direct te schreeuwen eens beginnen met het definiëren van die verschillen.

Direct nadat we als ChristenUnie jongeren aangekondigd hadden een politieke dialoog aan te gaan met moslims, waarbij we feit van fictie willen scheiden, kwamen er negatieve reacties. "En wat denk je dan van Christenvervolging door moslims?". Godsdienstvrijheid is inderdaad

in veel overwegend islamitische landen zeer problematisch. En dan te bedenken dat slechts een handje vol geluiden van Christenvervolging ons bereikt. Ik begrijp daarom dat de beelden hiervan onze kijk op moslims in Nederland beïnvloed. Dat doet het bij mij ook. Maar moeten we moslims in alle streken van de wereld aan elkaar gelijk stellen? Zien wij onszelf volledig terug in evangelicals in de VS? Als Christenen behoren we

naastenliefde centraal te stellen. Dat betekent niet dat we naïef door het leven moeten gaan en alles over onze kant laten gaan. Maar het betekent wel dat we iedereen een eerlijke kans moeten geven om zijn of haar visie met ons te delen. Laten we daarom niet bij voorbaat groepen veroordelen. Kritisch zijn mag, maar dan wel graag onderbouwt!

Het milieu als basis voor een gezonde, duurzame economie

Van “carpe diem” naar dienstbaarheid

Door Harm Hilvers en Martijn van de Kamp, werkgroep Economie & Financiën

De huidige economische crisis lijkt wereldwijd een in omvang nog niet te overzien probleem te worden. De aanstaande Amerikaanse president Barack Obama spreekt daarom al over “historische proporties” die een dringend ingrijpen vereist. Binnen alle sectoren zullen duizenden banen verdwijnen en evenzoveel mensen dreigen daardoor hun baan kwijt te raken. Maar wat gaat deze wereldwijde crisis betekenen voor de wereld waarop wij leven? Betekent dit dat het milieu opnieuw het ondergeschoven kindje gaat worden? Dat we ons weer enkel gaan richten op het overleven op de korte termijn? Of biedt deze economische crisis ten aanzien van het milieuvraagstuk een enorme kans? Juist nu kunnen we het uitputten van onze wereld door de economie een halt toeroepen! De economische grondvesten wankelen immers en alles wat zeker leek blijkt toch onzeker te zijn. Laten we daarom nu kiezen om het milieu de basis te laten worden van onze economie en zo onze toekomst op deze aarde zeker te stellen.

Het consumptiegedrag in de Westerse wereld, en daarmee in Nederland, heeft ertoe geleid dat we de wereld waarin wij leven volledig dreigen uit te putten. Het credo lijkt dan ook bijna te zijn “*carpe diem quam minimum credula postero*”, oftewel “pluk de dag, vertrouw zo weinig mogelijk op de volgende”. Door deze levenshouding ontstaat echter een groot probleem. Want wat als de gehele wereld zichzelf eenzelfde levensstandaard aanmeet als de Westerse wereld? Dan ontstaat er een groot tekort aan grondstoffen, neemt de beschikbare leefruimte voor mens en dier sterk af, ontstaan er voedsel-

problemen en neemt de vervuiling enorm toe. Kortom: we tekenen ons eigen doodvonnis! Het is daarom van groot belang dat we in de economie verder kijken dan onze neus lang is. We moeten ons niet alleen richten op de dag van vandaag, maar juist op de dag van morgen en de vele dagen die daarop volgen. Dit betekent een omslag in ons denken en onze houding.

Om de leefbaarheid van onze wereld niet alleen voor onszelf, maar ook voor onze kinderen te waarborgen, is het belangrijk dat we een dienende economische houding aannemen. De economie is niet bedoeld om een "carpe diem"-levensstijl mogelijk te maken, maar juist om de basis te vormen voor duurzame ontwikkeling. Hierdoor komen ecologische, economische en sociale belangen samen en wordt er gewerkt aan evenwicht. Onze kwaliteit van leven neemt daardoor toe, maar dat gaat *niet* ten koste van toe-

komstige generaties. Hierdoor gaat de druk eraf om op korte termijn grote prestaties neer te zetten en creëren we rust voor en op de lange termijn. Daarmee dienen we de komende generaties in plaats van dat we ze in hun bestaan bedreigen.

Wij kunnen in Nederland helaas niet de milieuproblemen van de hele wereld oplossen. Dat moeten we samen met de wereld doen. Via de Europese Unie, via bedrijven met internationale contacten, via vrienden en vriendinnen in het buitenland, het zijn allemaal mogelijkheden om het buitenland te stimuleren duurzame technieken toe te passen. Elk land wil tenslotte meedoen in de vaart der volkeren?! De enige manier waarop dat kan is als er door rijke en arme landen gezamenlijk in goede dialoog gezocht wordt naar mogelijkheden, technieken of plannen om milieubewust leven en werken mogelijk te maken. Dit vergt verandering van den-

ken en handelen, zeker in het Westen. We moeten dan dus af van neo-koloniale omgangsvormen, waarbij West-Europa en de VS de armere landen liever dom houden om er zodoende zelf beter van te worden.

Alleen door samen te werken, zowel nationaal als internationaal, kan de milieucrisis stapje voor stapje weggewerkt worden. Dan moeten we kortetermijnpolitiek achter ons laten en moeten we ons richten op de lange termijn, op duurzaamheid, op dienen en gediend worden. Alleen zo kunnen we de economie inrichten met de hulpmiddelen die het milieu ons biedt!

Dit artikel is een bewerking van het volledige artikel '*Van "carpe diem" naar dienstbaarheid*' dat terug te vinden is in de digitale versie van Eigenwijzer.

Veelbelovende woorden,
hooggespannen verwachtingen.

Change is coming!?

Door: Trineke Palm, voorzitter van de werkgroep Buitenlandse Zaken.

4 November 2008 zal de geschiedenisboeken ingaan als de dag dat de eerste Afro-Amerikaanse president werd gekozen. 40 Jaar na Martin Luther King's beroemde speech 'I have a dream' staat er weer een donkere man op om een boodschap van hoop te brengen.

In Europa, in ieder geval in Nederland, werden de verkiezingen in Amerika gevolgd alsof het om de eigen nationale verkiezingen ging. Nederland, en de rest van de wereld, is Obama-minded.

In Amerika stemmen veel orthodoxe christenen op een Republikeinse kandidaat, vanwege hun opvattingen over het gezin, het homohuwelijk en abortus. Ook deze verkiezingen was dat het geval. Toch was er deze verkiezingsstrijd meer discussie dan voorgaande periodes en heeft een (klein) deel van hen zelfs voor het eerst op de democraten gestemd; voor christenen in Amerika was het niet meer 'gewoon logisch' om op McCain in plaats van op Obama te stemmen. Beide kandidaten spraken (open) over hun geloof en beide onderwierpen zich aan een interview met de bekende evangelische dominee Rick Warren.

Op de stelling, die op de PerspectiefSite stond, 'Obama is in staat de VS te veranderen' reageerde ruim 80% positief. Veel ChristenUnie-leden en veel Perspectief'ers hechten belang aan de -standpunten van kandidaten op het vlak van homohuwelijk en abortus. Maar publieke gerechtigheid is meer dan het tegengaan van abortus, zeker als

je spreekt over een land waar veel kinderen geen gezondheidszorg kunnen ontvangen, omdat ze niet verzekerd zijn. Ook hebben de Republikeinse presidenten zelden daadwerkelijk maatregelen getroffen om abortus tegen te gaan.

Wat gaat er dan veranderen?

Obama's aandacht zal worden opgeslorpt door de economische situatie. Hoe passen zijn beloften over gezondheidszorg, klimaatverandering en energie-onafhankelijkheid in dit plaatje? Er zijn altijd meer wensen dan middelen en zeker in het huidige economische klimaat is deze stelling van toepassing. De uitwerking van zijn mooie beloften in concrete plannen zal nog heel wat voeten in de aarde hebben.

Wat betreft gezondheidszorg wil Obama grote bedrijven dwingen hun werknemers te verzekeren. Er zijn nu 47 miljoen Amerikanen zonder een ziektekostenverzekering. Hillary Clinton heeft als First Lady dit probleem geprobeerd aan te pakken, maar liep destijds vast (hoe ontwijkt Obama dezelfde

valkuilen?). Obama wil binnen het systeem veranderingen doorvoeren. Is dat de verandering waar veel Amerikanen op hopen?

In tegenstelling tot president Bush heeft Obama gezegd dat hij een actieve milieupolitiek wil voeren en zich niet langer afzijdig wil houden van internationale verdragen om de klimaatverandering aan te pakken. Hij heeft toegezegd zich te willen inzetten om de CO2 uitstoot van de VS flink te verminderen. Obama wil minder afhankelijk worden van energievoorziening van andere landen en zoekt de oplossing hiervoor vooral op het gebied van zonne- en windenergie om toch te voldoen aan de energievraag die er in de VS is.

Buitenlands beleid

Het buitenlands beleid is wat Nederland het meest direct raakt. Er is zeker sprake van nieuwe kansen. Obama is meer op diplomatie en samenwerking gericht dan zijn voorganger Bush en diens partijgenoot McCain. Dit zal ook belangrijk zijn om de huidige economische situatie effectief aan te pakken.

Obama wil zo snel mogelijk terugtrekken uit Irak en zal hiervoor een tijdsplan opstellen. Hij wil daarentegen extra troepen naar Afghanistan sturen. Dit is van belang voor de Nederlandse troepen in Afghanistan. Ook wil

Obama, evenals McCain daarvoor pleitte, een snelle sluiting van Guantanamo Bay en een stop op het martelen van gevangenen.

Wat betreft China heeft Obama zowel aangegeven het land niet als vijand nog als vriend te zien. Hij heeft aangegeven China aan te zullen spreken op mensenrechtenschendingen waar China direct en indirect een rol in heeft. Obama laat zich dus niet duidelijk uit over zijn houding tegenover deze (wederom

opkomende) supermacht; waar zal de balans in de praktijk naar overhellen?

In tegenstelling tot veel van zijn voorgangers heeft Obama Afrika al bezocht voor hij president wordt. Hij wil zeker verandering brengen in de situatie op het continent, hoewel president Bush ook erg veel gedaan heeft om aids in Afrika tegen te gaan. Maar veel van zijn Democratische partijgenoten zullen meer hechten aan het verbeteren van de situatie van eigen burgers,

dan aan investeren in veiligheid, stabiliteit en ontwikkeling in 'the global South.'

Change will not come if we wait for some other person or some other time. We are the ones we've been waiting for. We are the change that we seek.

Een mooie uitspraak om te onthouden; waar staat Obama over vier jaar? Zal hij daadwerkelijk positieve verandering gebracht hebben of zijn zijn woorden politieke grootspraak gebleken?

De Wajong: het kan beter!

Op 19 november 2008 werd het nieuwe wetsvoorstel voor de Wajong van minister Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ingediend bij de Tweede Kamer. De nieuwe regeling gaat gelden voor jongeren die vanaf 2010 in de Wajong komen. Perspectief, ChristenUnie-jongeren, maakt zich zorgen over de groep Wajong'ers die onder de oude regeling valt. Zij profiteren namelijk niet van de verbeterde regeling, terwijl deze regeling noodzakelijk is om jongeren met een handicap zoveel mogelijk kans te geven op een passende baan. Naar onze mening bereikt de overheid met de nieuwe wet slechts gedeeltelijk het gewenste effect.

(bron: Erkelens Digital Imaging)

In de huidige wetgeving ligt de nadruk vooral op wat jongeren niet kunnen. In het nieuwe wetsvoorstel let het kabinet juist de nadruk op wat jonggehandicapten wél kunnen, waarbij de functie van inkomensvangnet van de Wajong gewaarborgd blijft. In het huidige systeem leidt meer werken niet per definitie tot meer inkomen. Op deze manier is werken voor

de Wajong'er niet lonend en in strijd met de plannen van het kabinet om de arbeidsparticipatie te verhogen. In het nieuwe wetsvoorstel voor de Wajong wordt dan ook een ander systeem gepresenteerd voor de berekening van de hoogte van de uitkering. Een jonggehandicapte die parttime werkt, krijgt daarnaast een uitkering. De helft van het inkomen wordt in mindering gebracht op deze uitkering. Met andere woorden,

de jonggehandicapte gaat er in totaal een halve euro in inkomen op vooruit bij iedere euro die hij meer verdient. Op deze manier is meer werken dus wél lonend voor de Wajong'er. Zo maakt het kabinet echt werk van 'samen werken'.

Wajong'ers aan het werk helpen is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van overheid, werkgevers en Wajong'ers. De overheid presenteert in de nieuwe wet daarom ook plannen om informatie over de Wajong transparanter te maken voor werkgevers.

Het kabinet wil de nieuwe wet alleen invoeren voor jongeren die na 1 januari 2010 voor het eerst een Wajong-uitkering aanvragen. Dit betekent dat de oude en de nieuwe regeling nog tot uiterlijk 2057 naast elkaar zullen blijven bestaan. Dit is onwenselijke, want op deze manier wordt de Wajong juist onoverzichtelijker en complexer en missen de nieuwe maatregelen dus hun effect. Bovendien moeten alle jongeren gelijke kansen krijgen en zou er niet met twee maten gemeten moeten worden. Het zou goed zijn als de nieuwe wet ingevoerd wordt naast de oude wet voor een beperkte periode, zodat de knelpunten ontdekt kunnen worden. Na een aantal jaren moet de nieuwe wet dan de oude wet volledig vervangen, zodat daadwerkelijk alle Wajong'ers een eerlijke kans krijgen op een passende baan!